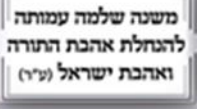

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 58900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מסטפנט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא. הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת הרה"ק רבי משולם זושא מאנפולי ע"ה ישראל בן לאה ע"ה

משנה ד'

רבינו עובדיה מברטנורא

השוחט מן הצדדים - צדי הצוואר.
שחיטתו כשרה - ואפילו לכתחילה נמי.
ואידי דבעי למתני סיפא "המולק מן הצדדים", תני נמי השוחט בדיעבד.
המולק מן הצדדים מליקתו פסולה - דבמליקה כתיב (ויקרא ה') "ממול ערפו", דהיינו מאחוריו.
השוחט מן העורף שחיטתו פסולה - והני מילי שלא החזיר הסימנים אחורי העורף, אלא חתך המפרקת עד שהגיע לסימנים, דקודם שהגיע לסימנים נטרפה בשבירת המפרקת. ואע"ג דבמליקה כשרה, התם הוא דכולה מתחילה ועד סוף הוי מן המליקה, והוי כשאר שוחט שנוקב את הושט מעט מעט עד שגומר שחיטתו. אבל שחט מן העורף, כיון דשחיטה לאו הכי גמירי, לא הוי שבירת המפרקת מן השחיטה, ואיטרפה לה. והשוחט מן הצדדים דקתני רישא, אפילו בדלא אהדר הסימנים. דהא מישחטי סימנים שפיר קודם חתיכת המפרקת.

המולק מן העורף - לאו עורף ממש, דהיינו מה שיש משפוי הקדקוד מאחוריו כל דבהדי פרצוף, דהא כתיב "ממול ערפו", אלא מול הרואה את העורף, דהיינו אחורי הצוואר, מלק בצפורן וחתך בשר ומפרקת עד שהגיע לסימנים. מליקתו כשרה. דזו היא מצות מליקתו לכתחילה. ואידי דתנא השוחט מן העורף פסולה ואפילו בדיעבד, תנא נמי המולק בדיעבד.

השוחט מן הצוואר - תחת הגרון קרי צוואר. והוא דרך רוב השחיטות.
שכל העורף - כל מול הרואה את העורף.

השוחט מן הצדדין השוחט בצידי הצוואר - שחיטתו כשרה. המולק בעולת העורף, או בחטאת העורף מן הצדדין בצידי הצוואר - מליקתו פסולה לפי שכתוב "ומלק את ראשו ממול ערפו" (ויקרא ה, ח) שמכאן למדים שמקום המליקה היא בעורף העורף. השוחט את הבהמה מן העורף בעורף הבהמה - שחיטתו פסולה לפי שבצורה זו יוצא שקודם שחותך את סימני השחיטה (ושט, קנה), שובר הוא את מפרקת הבהמה, ובכך הבהמה נטרפת, לכן השוחט מן העורף שחיטתו פסולה. המולק בקרבנות העורף מן העורף בעורף העורף - מליקתו כשרה לפי שכך כתוב שצריך לעשות. וכיצד היה מולק, נועץ את ציפרנו בעורף העורף ודוחף אותה פנימה עד שמגיע למפרקת ושובר אותה, ואח"כ מגיע לקנה והושט וחותך אותם עם הציפורן. השוחט מן הצוואר - שחיטתו פסולה. שזוהי צורה השחיטה המותרת. ברם בקרבנות העורף המולק את העורף מן הצוואר בצוואר העורף - מליקתו פסולה ואפילו אם שבר את מפרקת העורף קודם לחיתוך סימני השחיטה מליקתו פסולה, לפי שכתוב "ממול ערפו". והכלל הוא שכל העורף פשוט למליקה היינו בקרבנות העורף, ניתן למלוק בכל עורף העורף, וכל הצוואר פשוט לשחיטה בבהמות של חולין ובקרבנות בהמה, וכן בעופות של חולין, ניתן לשחוט בכל מקום בצוואר הבהמה/עורף (אך לא מאחורי הצוואר הנקרא עורף). נמצא, פשוט בשחיטה היינו שמה שעושים בשחיטה בבהמות ועופות חולין היינו חיתוך בצוואר* - פסול במליקה אסור לעשות במליקת קרבנות העורף פשוט במליקה והצורה שבה מולקים את קרבנות העורף, בעורף העורף - פסול בשחיטה אסור לעשותה בשחיטת הבהמות ועופות החולין.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ה

רבינו עובדיה מברטנורא

כשר בתורין פסול בבני יונה – דתורים משמע גדולים ולא קטנים. בני יונה קטנים ולא גדולים. דלא לשתמיט קרא ולכתוב מן בני התורים או מן היונה, ומדכתב בבולחו "תורים ובני יונה", שמע מינה לעכב.

תחילת הציחוב – כשמתחיל להביא נוצה יפה צהובה סביב לצווארו, פסולים בזה ובזה. בבני יונה פסולין משום גדלן. ובתורים משום קטנן. דיצאו מכלל קטנים, ולכלל גדולים לא באו. ומיהו בני יונה הקטנים ביותר, ששומטין כנף מהם ואין דם יוצא ממנו, פסולים מרוב קטנן.

פְּשֵׁר בְּתוֹרִין תורים כשרים להקרבה רק כאשר הם גדולים ובני יונה כשרים להקרבה רק כאשר הם קטנים, ולכן מה שכשר בתורים, היינו שצריך שהתורים יהיה גדולים - **פְּסוּל בְּבְנֵי יוֹנָה** שכן אם מביא יונה גדולה היא פסולה להקרבה. **כְּשֵׁר בְּבְנֵי יוֹנָה** היינו שבני יונה כשרים להקרבה רק כשהם קטנים, כיצד יודעים שהיונה קטנה, בודקים אם כאשר תולשים ממנה כנף, מקום התלישה מתמלא בדם, הרי היא יונה קטנה, ואם לא הרי היא גדולה - **פְּסוּל בְּתוֹרִין** אבל תורים קטנים פסולים להקרבה. מתי נקרא התור גדול, כאשר כנפי גופו גדולים ואדומים ומזהיבים כזהב. **תְּחִלַּת הַצִּיחּוּב** הן בתורים והן בבני היונה בזמן שמתחילות נוצות הצוואר שלהם להצהיב הם נקראים לא קטנים ולא גדולים – ולכן **בְּזָה** גם תורים ו**בְּזָה** וגם בני היונה **פְּסוּל** פסולים להקרבה כאשר נוצות הצוואר שלהם מתחילות להצהיב, לפי שהם לא בגדר קטנים ולא בגדר של גדולים.